

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00

Sagsnr.
2020 - 5538

Doknr.
256307

Dato
22-06-2020

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 26. maj 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 505 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 505:

”Vil ministeren kommentere henvendelsen af 7. maj 2020 om anbringelse, jf. SOU alm. del – bilag 267 (fortroligt).”

Svar:

Indledningsvis vil jeg understrege, at det gør dybt indtryk på mig at læse om en familie, som ikke føler sig hørt og støttet af det system, som er til for at hjælpe dem. Henvendelsen beskriver et komplekst forløb med et svært samarbejde mellem myndigheder og forældre. For mig at se illustrerer henvendelsen også, hvor komplicerede og indgribende sager om særlig støtte kan være for både barn og familie.

Bilagsmaterialet giver alt andet lige en ensidet beskrivelse af sagen, og da jeg ikke har kendskab til den konkrete sag foruden bilaget, finder jeg det rigtigst ikke at kommentere yderligere på sagens forløb. Jeg skal i forlængelse heraf påpege, at jeg som minister ikke kan gå ind i en konkret sag eller pålægge en anden myndighed at træffe en bestemt afgørelse i sagen.

Det fremgår desuden af henvendelsen, at sagen involverer flere myndigheder på tværs af både sundheds- og ældreministerens samt børne- og undervisningsministerens ressort. Jeg skal således påpege, at jeg alene kan udtale mig om de sociale myndigheds rolle og ansvar.

Jeg skal på denne baggrund understrege, at kommunen har pligt til at iværksætte den hjælp og støtte, som et udsat barn og familie har brug for. Indsatsen skal tilrettelægges ud fra det enkelte barns aktuelle udfordringer og konkrete behov. Det er derfor vigtigt, at kommunen foretager en grundig afdækning af barnets og familiens forhold. Hvis det må antages, at et barn eller en ung har behov for særlig støtte, skal kommunen således udarbejde en børnefaglige undersøgelse efter servicelovens § 50. Undersøgelsen skal være helhedsorienteret og afdække alle relevante forhold.

Som led i undersøgelsen skal kommunen inddrage de fagfolk, som allerede har viden om barnet eller familien. Det kan fx være barnets skole eller PPR. Der skal som udgangspunkt også altid finde en samtale sted med barnet, og derudover skal undersøgelsen – såvel som tilrettelæggelsen af indsatsen – så vidt muligt altid ske i samarbejde med forældremyndighedsindehaver.

Kommunen skal selvfølgelig reagere, når forældre giver udtryk for en bekymring for deres barn og beder om hjælp. Det skal ikke være sådan, at man som forældre føler, at man skal kæmpe for at få støtte til sit barn.

Samtidig kan det være indgribende for en familie, når myndighederne overtager ansvaret for et barn eller en ung. Der vil være tilfælde, hvor familien ikke er enig i den afgørelse, som kommunen træffer. Det skal i den forbindelse bemærkes, at der i servicelovens regler om særlig støtte til børn og unge er indlagt et betydeligt fagligt skøn. Det er der en årsag til, for reglerne må ikke spænde ben for kommunernes muligheder og rum for at iværksætte netop dén konkrete indsats, som kan imødekomme det enkelte barns udfordringer. Det er derfor socialrådgiveren, der kender barnet og familien, som inden for rammerne af serviceloven skal foretage den faglige vurdering af det konkrete barns behov og på denne baggrund iværksætte den rette indsats.

Hvis forældremyndighedsindehaver eller den unge, der er fyldt 12 år, ikke er enig i kommunens afgørelse, har de mulighed for påklage sagen til Ankestyrelsen. Vi har heldigvis et omfattende klagesystem, som udgør et helt nødvendigt sikkerhedsnet og sikrer en beskyttelse af retssikkerheden for både barnet og familien. Det fremgår af henvendelsen, at familien i den konkrete sag har udnyttet de klagemuligheder, de har til rådighed. Jeg hæfter mig endvidere positivt ved, at barnet ifølge forældrenes beskrivelse af sagen aktuelt er i bedring. Jeg finder på denne baggrund ikke på nuværende tidspunkt anledning til at foretage yderligere i sagen.

Afsluttende vil jeg understrege, at det er en vigtig prioritet for mig og for regeringen at styrke indsatsen over for børn og unge med behov for særlig støtte. Regeringen arbejder aktuelt på et udspil, der bl.a. skal styrke kommunernes sagsbehandling og sikre en bedre kvalitet i anbringelser af børn og unge. Det er i den forbindelse helt centralt, at det er barnets behov, der sættes i centrum af både reglerne og indsatsen. Det bør lovgivningen i højere grad afspejle, end det er tilfældet i dag.

Med venlig hilsen

Astrid Krag